

ЛЕГЕНДАРНИЙ ГРУПОВИЙ ПОЛІТ У КОСМОС УСПІШНО ЗАВЕРШЕНО!

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

ВІДПОВІДНО до програми польоту 15 серпня 1962 року в заданому районі здійснено посадку космічних кораблів «Восток-3» з космонавтом товаришем Ніколаєвим Андрієм Григоровичем і «Восток-4» з космонавтом товаришем Поповичем Павлом Романовичем. Космічні кораблі «Восток-3» і «Восток-4» приземлилися нормально.

Час приземлення космонавтів:

товариша Ніколаєва Андрія Григоровича — 9 годин 55 хвилин.

товариша Поповича Павла Романовича — 10 годин 01 хвилина.

Після космічного польоту і приземлення обидва космонавти почувають себе добре. Програму польоту космічних кораблів «Восток-3» і «Восток-4» виконано повністю.

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 100 (607).

П'ятниця, 17 серпня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ДО КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ І НАРОДІВ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! ДО НАРОДІВ І УРЯДІВ УСІХ КРАЇН! ДО ВСЬОГО ПРОГРЕСИВНОГО ЛЮДСТВА!

Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Уряду Радянського Союзу

У ЛІТОПИС освоєння космічного простору вписано нову славу сторінку. Вперше в світі радянські льотчики-космонавти здійснили на кораблях-спутниках героїчний безприкладний за своєю складністю і тривалістю груповий політ у космос.

11 і 12 серпня 1962 року могутні радянські ракети вивели на орбіти навколо Землі кораблі-спутники «Восток-3» і «Восток-4», пілотовані льотчиками-космонавтами — громадянами Союзу Радянських Соціалістичних Республік комуністами товаришами Ніколаєвим Андрієм Григоровичем і Поповичем Павлом Романовичем.

Виявивши величезну мужність і героїзм, товариші Ніколаєв і Попович здійснили багатоденний груповий політ навколо Землі, блискуче виконали намічену програму і успішно приземлилися у заданому районі на території нашої Батьківщини — Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Космічний корабель-спутник «Восток-3», керований товаришем Ніколаєвим, за 95 годин, тобто майже за 4 доби облетів більш як 64 рази навколо земної кулі і пройшов відстань понад 2 мільйони 600 тисяч кілометрів.

Космічний корабель-спутник «Восток-4», керований товаришем Поповичем, за 71 годину, тобто майже за 3 доби облетів більш як 48 раз навколо нашої планети і пройшов відстань близько 2 мільйонів кілометрів.

Спільний політ двох космічних кораблів проходив на близькій відстані один від одного. Між льотчиками-космонавтами здійснювався безпосередній сталий двосторонній радіозв'язок. Зліт і посадка кораблів-спутників здійснені в строгій відповідності з наміченими планами. Апаратура кораблів протягом усього перебування в космосі діяла безвідмовно. Стан здоров'я обох космонавтів під час польоту був відмінний, настрої бадьорі, працездатність зберігалася повністю. Під час польоту вони виконали велику програму наукових досліджень. Здоров'я льотчиків-космонавтів після повернення з складного космічного польоту добре.

Такий груповий політ забезпечений насамперед досконалістю космічних кораблів, точністю наукових розрахунків, винятковою чіткістю і злагодженістю роботи всіх радянських людей, які брали участь у виконанні цього відповідального завдання.

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Уряд Радянського Союзу з величезною радістю і задоволенням відзначають, що радянські льотчики-космонавти, вчені, конструктори, інженери, техніки і робітники, які брали участь у створенні космічних кораблів і обслуговуванні їх польотів у космосі, з честю виконали свій обов'язок перед Батьківщиною, перед прогресивним людством.

Багатоденний груповий політ навколо Землі знаменує новий етап у дослідженні космосу. Вперше під час польотів було здійснено радіозв'язок не тільки космічного корабля з Землею, але й між перебуваючими в польоті космічними кораблями на різних дистанціях. Наука збагатилась найціннішими даними про стан людського організму в умовах космічного польоту. Два космонавти, які здійснювали одночасно груповий політ, підтримуючи між собою зв'язок і керуючи кораблями, координували один з одним свої дії, обмінювалися відомостями про обстановку, про роботу апаратури, порівнювали результати спостережень. Тепер уже цілком очевидно, що радянським льотчикам-космонавтам підвладні відстані, обчислювані мільйонами кілометрів. Наближається час, коли вони поведуть могутні космічні кораблі до планет сонячної системи.

Великий подвиг товаришів Ніколаєва і Поповича підносить ще вище славу нашої Вітчизни, яскраво демонструє досягнення високорозвинутої радянської економіки, передової радянської науки і техніки, незаперечні переваги соціалістичного ладу.

Радянські герої космосу — це люди, які вийшли з глибин народу, виховані в рядах нашої славної Комуністичної партії. Вони виховані на високих ідеалах соціалізму і комунізму, до кінця віддані своєму народові, своїй Батьківщині. Вони втілюють нерушиму дружбу соціалістичних націй СРСР. Слідом за російськими товаришами Гагаріном і Титовим космос штурмували син чуваського народу товариш Ніколаєв і син українського народу товариш Попович. В єдиній братній сім'ї народи Радянського Союзу будують комунізм, в єдиному строю вони йдуть і на штурм космосу в інтересах миру і прогресу, щастя усього людства. Імена комуністів Юрія Гагаріна, Германа Титова, Андрія Ніколаєва і Павла Поповича стали уособленням героїзму, творчого генія і працьовитості нашого народу. Радянські космонавти — вірні і гідні сини нашої Батьківщини, великої лєнінської Комуністичної партії. Це люди незламної мужності, великих знань, високої культури і моральної чистоти.

Тепер увесь світ бачить, що комуністи впевнено йдуть в авангарді людства на землі і в космосі, що соціалізм — це і є та надійна стартова площадка, з якої Радянський Союз успішно направляє в космос свої потужні досконалі космічні кораблі.

Нові видатні успіхи в освоєнні космосу переконливо показують, що комунізм здобуває одну перемогу за одною в мирному змаганні з капіталізмом. Натхненні рішеннями XXII з'їзду, новою Програмою партії, радянський народ впевнено буде комуністичне суспільство, прокладаючи всьому людству шлях до світлого майбутнього.

Здійснюється передбачення великого Лєніна про перетворюючу роль науки, техніки і культури в розвитку суспільства: «Раніше, — говорив Володимир Ілліч, — весь людський розум, весь його геній творив тільки для того, щоб даги одним всі блага техніки й культури, а інших позбавити найнеобхіднішого — освіти і розвитку. А тепер всі чудеса техніки, всі здобутки культури стануть загальнонародним добром, і віднині ніколи людський розум і геній не будуть обернені в засоби насильства, в засоби експлуатації. Ми це знаємо, — і хіба в ім'я цього найбільш важливого історичного завдання не варто працювати, не варто віддати всі сили? І трудящі виконують цю титанічну історичну роботу, бо в них закладені дрімлючі великі сили революції, відродження і оновлення».

Наша партія, наш народ йдуть по шляху, вказаному Лєніним. Тепер усі бачать, які чудеса здійснюють пробуджені революцією гігантські творчі сили вільних народів Радянської Батьківщини.

У наш час наука і техніка відкривають безмежні можливості для оволодіння силами природи і всебічного їх використання на благо людини. Великі відкриття науки тільки тоді можуть служити поліпшенню умов життя, коли вони використовуються в мирних цілях, в ім'я щастя людей.

Радянська держава послідовно і наполегливо бореться за міцний мир в усьому світі. З мирними цілями здійснено і нові польоти радянських космічних кораблів.

Людство палко бажає міцного миру на землі, і жодний уряд не може не зважати на це. Наскільки велика ненависть народів до ворогів миру, яскраво показав Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир, що недавно відбувся в Москві. Від імені всіх народів конгрес гнівно засудив мілітаристські кола західних держав і заклав до активної боротьби за загальне і повне роззброєння під суворим міжнародним контролем, за заборону навечно випробувань ядерної зброї.

Радянський уряд знову урочисто заявляє, що він повністю підтримує вимоги народів про забезпечення міцного миру в усьому світі і робить все необхідне для здійснення цих справедливих вимог.

Радянський уряд знову звертається до всіх урядів і народів з закликом ще наполегливіше боротися за врятування людства від загрози термоядерної війни; за нерушимий мир на землі. Радянські люди впевнені в тому, що своєю наполегливою боротьбою народи відстоять справу миру.

Героїчні подвиги льотчиків-космонавтів товаришів Ніколаєва і Поповича наповнюють серця радянських людей, усіх чесних людей світу радістю і гордістю, кличуть наш народ до нових успіхів у комуністичному будівництві!

Вперед, до торжества справи миру і прогресу!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ
КОМІТЕТ
КПРС

ПРЕЗИДІЯ
ВЕРХОВНОЇ
РАДИ СРСР

РАДА
МІНІСТРІВ
СРСР

Розмова по телефону М. С. Хрущова і Л. І. Брежнєва з космонавтами А. Г. Ніколаєвим і П. Р. Поповичем

15 серпня 1962 року космонавти Андріян Григорович Ніколаєв і Павло Романович Попович через кілька годин після приземлення подзвонили по телефону в Ялту, де відпочивають М. С. Хрущов і Л. І. Брежнєв.

Микита Сергійович у цей час розмовляв з членом англійського парламенту паном Дж. Кронінім.

— Прощайте мені, — сказав М. С. Хрущов, звертаючись до Кроніні. — Але я змушений на кілька хвилин перервати нашу розмову і поговорити з космонавтами. Прощу почекаати. А якщо хочете, будь ласка, можете бути присутнім при моїй розмові з космонавтами.

Пан Кроніні сказав: Я буду щасливий, якщо Ви мені дозволите бути присутнім.

— Будь ласка, — відповів Микита Сергійович Хрущов. Товариш Хрущов запросив Л. І. Брежнєва, який прибув до Микити Сергійовича, познайомив його з Дж. Кронінім, і вони всі разом пішли в кабінет до телефону.

розмови по телефону М. С. Хрущова і Л. І. Брежнєва з космонавтами.

М. С. Хрущов: Здрастуйте, дорогий товаришу Ніколаєв. Ви мене добре чуєте?

А. Г. Ніколаєв: Добре чую.

М. С. Хрущов: А я Вас прекрасно чую. Чую Ваш такий же бадьорий голос, як і в перший день Вашого польоту в космосі.

А. Г. Ніколаєв: Спасибі, спасибі!

М. С. Хрущов: Дуже радий вітати Вас. Я захоплений, не знаю, які слова підібрати, щоб висловити свої почуття.

А. Г. Ніколаєв: Спасибі, Микито Сергійовичу. Велике спасибі!

М. С. Хрущов: Ви прославили нашу Батьківщину, прославили народи Радянського Союзу і свій чуваський народ. Деякі люди, особливо за рубежом, слабо знають національний склад Радянського Союзу, не всі знають, що є Чуваська Автономна Республіка. Тепер весь світ знає, що в Радянському Союзі є чуваші, що чуваський народ займає гідне місце у великій соціалістичній сім'ї радянських народів і вно-

сить свій видатний вклад у будівництво комунізму, в розвиток техніки, в освоєння космосу.

А. Г. Ніколаєв: Спасибі, Микито Сергійовичу.

М. С. Хрущов: Думаю, що чуваші, як і всі радянські люди, сповнені почуття радості, пишашуться Вашим подвигом.

А. Г. Ніколаєв: Дякую Вам, Микито Сергійовичу, за добрі слова.

М. С. Хрущов: Коли я працював на рудниках Донбасу, то там працювало багато чувашів, і я їх добре знаю, це працьовитий народ.

А. Г. Ніколаєв: Микито Сергійовичу, ще раз спасибі за теплі слова, спасибі!

М. С. Хрущов: Усі народи Радянського Союзу об'єдналися в боротьбі за велику спільну справу, якій ми всі служимо, — справу будівництва комунізму. Наші народи спільними зусиллями розвивають економіку, науку, підносять культуру, успішно будують комунізм.

Андріяне Григоровичу, скажіть, як відбувався Ваш (Закінчення на 2-й стор.).

2900000

ТОНН СИЛОСУ — ТАКЕ НАШЕ, КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЗАВДАННЯ!

Беріть приклад з комсомольсько-молодіжних бригад Добровеличківського району!

ВОЛОДАРИ ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ЧОМУ ВІДСТАЮТЬ ДОЛИНЧАНИ?

Чи не забагато трісок?..

НА 12 серпня з комсомольської площі артілі ім. Ульянова Долинського району не було покладено в бург жодної тонни качанистої.

Вожак молоді артілі Катерина Артеменко ніяковіє, не може знайти причини, щоб пояснити таке становище.

— Ну, маємо 300 гектарів кукурудзи, 50 з них — на силос.

— То чому ж не силосуйте?!

— Може, залишили цю площу для роздільного збирання в молочно-восковій стиглості?

— Не знаю. Треба запитати у голови колгоспу.

Виявляється, що днями керівники артілі, оглянувши молодіжну ділянку, вирішили її залишити на зерно, як кращу. Катерина, на жаль, і про це не знала, не потурбувалася, щоб у такому випадку для комсомольців правління виділило іншу ділянку качанистої на силос.

Чи не міркує Катерина, приміром, так: «Я бухгалтер артілі. А тому голова колгоспу нічого не скаже, якщо я подам відомості в райком комсомолу, що силами молоді зібрано і за силосовано стільки-то качанистої».

А між тим, другі жнива у колгоспі посуваються дуже повільно. З 700 гектарів качанистої, відведених на силос, за декаду зібрано щось біля 150 гектарів. Голова правління М. Ф. Кобець прямо говорить, що низька трудова дисципліна, пізно розпочинаються роботи, що неполадків біль-

ше, ніж можна було сподіватися.

Вирішили організувати недільник. Працівники контролю, члени правління, інтелігенція села — всі до одного мусять вийти в поле на збирання. А чому ніякої ініціативи на силосування не проявила комсомольська організація? Чому це голова артілі, людина, яка заклопотана десятками різних справ, повинен ще й Катерині нагадувати: «Давай-но і ти на недільник організує своїх комсомолів».

Коли зайшла мова про створення комсомольської молодіжної бригади, Катерина заявила:

— У нас мало молоді, всього 42 комсомольці.

Це — не виправдання. Адже в колгоспі ім. Фрунзе, наприклад, знайшли вихід, залучивши в комсомольсько-молодіжну бригаду школярів місцевої восьмилітньої. Завязисті учня Семена Таміловича, випускники школи Віри Шепрут, Зіни Хорольської, Тамари Майстренко та інших може позаздрити будь-хто.

Доводиться тільки дивуватися, що в колгоспі імені Ульянова досі з працівників райкому комсомолу ніхто не побував, не поцікавився, як ідуть справи.

Та чи тільки в даному колгоспі? Я був свідком майже двогодинної пустої балаканщини райкомівців, що проходила в кабінеті другого секретаря Г. Мірошнича. Йшлося про те, де, на базі якого колгоспу провести пленум, щоб, поряд з іншими питаннями, на конкретному прикладі показати, як слід силосувати кукурудзу.

Вибір падав на два колгоспи: імені Шевченка і «Дружба». Сперечалися, бо ніхто не був, не знав, що зараз конкретно робиться в цих господарствах (до речі, колгосп «Дружба» приміський).

Райком комсомолу досить непродумано, несерйозно підійшов до другого жнив. Ясно, що в перший же день силосування треба було взяти розгін по всьому району.

Але другий секретар засів на три з половиною дні на новобудові цукрозаводу, а перший — Олег Нікора, побував лише у колгоспі «Зоря комунізму», де з звільнений секретар комсомольської організації.

Планували в райкомі комсомолу направити в колгоспи активістів. І направили... аж двох.

Слід віддати належне піонервожатій Долинської середньої школи № 2 Ніні Стелі, яку послали в колгосп імені ХХ партз'їзду. Сталося так, що комсомольська організація артілі зустріла жнива без свого вожака. І секретар, і його заступник були відсутні. Ніна сама організувала комсомольсько-молодіжну бригаду на чолі з шофером Анатолієм Коваленком. Переговорила з правлінням про заохочувальні премії.

Тут уже стало традицією в кінці дня підбивати підсумки роботи. Переможцеві змагання урочисто вручається червоний прапорець. Виходять «блискавки».

Переконавшись на цьому

прикладі, що актив — велика підмога, райком комсомолу вирішив все ж реалізувати свій план. Прозвучав набат. 11 — 13 серпня в більшість колгоспів виїхали активісти. Краще пізніше, мовляв, ніж ніколи.

Райкомівці, склавши умови змагання, тут же забули про них, і десь загубили. Рилися в стопах, в сейфах, в усі закутки заглядали — немає.

— Хлопці, що ви собі думаєте! — в розпачі говорять комсорг Долинського колгоспно-радгоспного управління Алім Ярошенко. — Чому не передрукували і не розіслали умови секретарям у колгоспи!

— Та паперу не було, — з олімпійським спокоєм відповідає Олег Нікора.

Там, де рубують дрова, тріски летять. Але чи не забагато отих трісок в роботі Долинського райкому комсомолу?

С. ВОЗНЮК, спецкор «Молодого комунара».

ПЕРЕМОЖЦІ

Ожили польові дороги, що ведуть з степу до ферм артілі «Радянська Україна» Новопрязького району. По них від світланку й до ночі курсують на тракторах з причепами комсомольці Олександр Тимченко, Іван Половий, Віктор Чайка. Часом обережно, щоб не розтрусити зелену масу, на автомашинах їх обганяють Микола Бабич, Іван Бражник та інші водії.

А в степу косять качанисту агрегати Миколи Макарова та Олексія Пархоменка. На тракторі Олексія — червоний прапорець. Нелегко далася йому і його напарнику комбайнеру Григорію Тимченку першість. Кукурудза вироста висока, соковита.

...Закінчився ще один трудовий день. Підведено підсумки. Григорій тисне Олексію руку: — Знову ми перемогли. Так тримати до кінця збиральної! — підбадьорює Григорій напарника.

Боротьба за силос продовжується.

Г. ФІЛАТОВ, наш позаштатний кореспондент.

Чудово йде оранка ґрунту! По 7-8 гектарів за зміну дає тракторист-комсомолец Віктор БОРЗЕНКО з колгоспу імені 17 партконференції Маловисківського району. Фото А. ДІБРОВНОГО.

На зелених

СКІЛЬКИ сягає око — густий, темнозелений ліс кукурудзи. Польова дорога ділить його на дві частини. По одній бік шляху гордовито похитує рудуватими чубами кукурудза, що вириває на зерно, по другій — приглушено шелестить соковитими стеблами силосна площа.

Довга рівна стрічка перетяла другу плантацію. По ній назустріч один одному рухаються два комбайни. З кожним захопом стрічка все ширшає, збільшується викосшена ділянка. Нагріте повітря насичене густими пахощами молоді кукурудзи.

До шляху наближається комбайн Миколи Козловського, найкращого комбайнера колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС. Стомлене припорошене обличчя одразу жавішає, коли мова заходить про кукурудзу.

— Наша, — з задоволенням оглядає він плантацію. — Самі сіяли, самі й збираємо...

— А збирати є що. Праця не пропала. Більше 350 центнерів зеленої маси з гектара буде в цьому році, — додає тракторист Анатолій Кучерявенко.

— Зараз ми збираємо по 8-10 гектарів за день. А можна було б збирати більше, якби машини не підводили. Пізно присилають з автоколонії, — говорить другий комбайнер Олександр Клименко.

Перервана на хвилину роботу знову продовжується. Гудуть трактори, одну за одною підганяють свої автомашини В. Кучерявенко, А. Бурмістров, О. Субота, В. Гаразда і інші. Густий потік зеленої маси сплиється в кузови. Тепер гарячий момент у вантажників. Вправно розрівнюють вони масу, слідкують, як навантажуються машини. Добре працюють О. Сидорчук, С. Гаєвська, М. Хробак, С. Герєга, В. Лахно, Г. Романюк і інші. Водії задоволені своїми помічниками. Кілька хвилин — і машина заповнена. Шофери обережно ведуть їх до траншеї, щоб не розсіпати по дорозі цінну масу.

— Хороші хлопці, — говорить бригадир Микола Подоляк. — Майже всі роблять по 15-17 рейсів за день. От тільки автоколонівські прибувають пізно.

Зеленуваті очі Анатолія Бурмістрова трохи зухвало поблискують:

— А ви про це скажіть нашому начальству. Хай воно скоріше повертається з нарядами. А ми з шести годин можемо вийжджати.

На розвантажувальні машини не затримуються. Георгій Шевчук та Віктор Харитоненко не дають їм простоювати. Силос закладають одночасно наземним і траншейними способами. Всі заклопотані, у кожного своя робота. Наземним методом у

ЖНИВАХ

бригаді силосують вперше. Таким способом уже за силосовано кукурудзу з площі 78 гектарів. Маса добре укладена, утрамбована.

— Володя Руденко трамбував, — тепло говорить зоотехнік колгоспу О. Є. Рибак. — Наш найкращий тракторист. Золотий хлопець. В дві зміни працює.

Кремезний, загорілий юнак сором'язливо посміхається. Він весь наче облитий сонцем.

— Я працюю разом з Сашею Мусієнко. Через три дні потрібно переходити в іншу бригаду. Тому й поспішаємо.

— А квапитесь є чого, — заклопотано говорить О. Є. Рибак. — Лише в цій бригаді ми повинні закласти три з половиною тисячі тонн силосу, по колгоспу — 12 тисяч тонн. У минулому році ми мали лише по 6 тонн силосу на фуражку корову, а в цьому році буде по 20 тонн. Потруднитесь доведеться добре. Зате кормів у нас буде вдосталь, — додає він задоволено.

Лише в обідню перерву затихає гуркіт моторів. Є час посміятись, пожартувати. Для шоферів та трактористів організовано харчування на польовому стані. Смачні обіди готують Л. С. Козловська та Н. С. Каплун. Куховарки задоволені — хлопці їдять з апетитом.

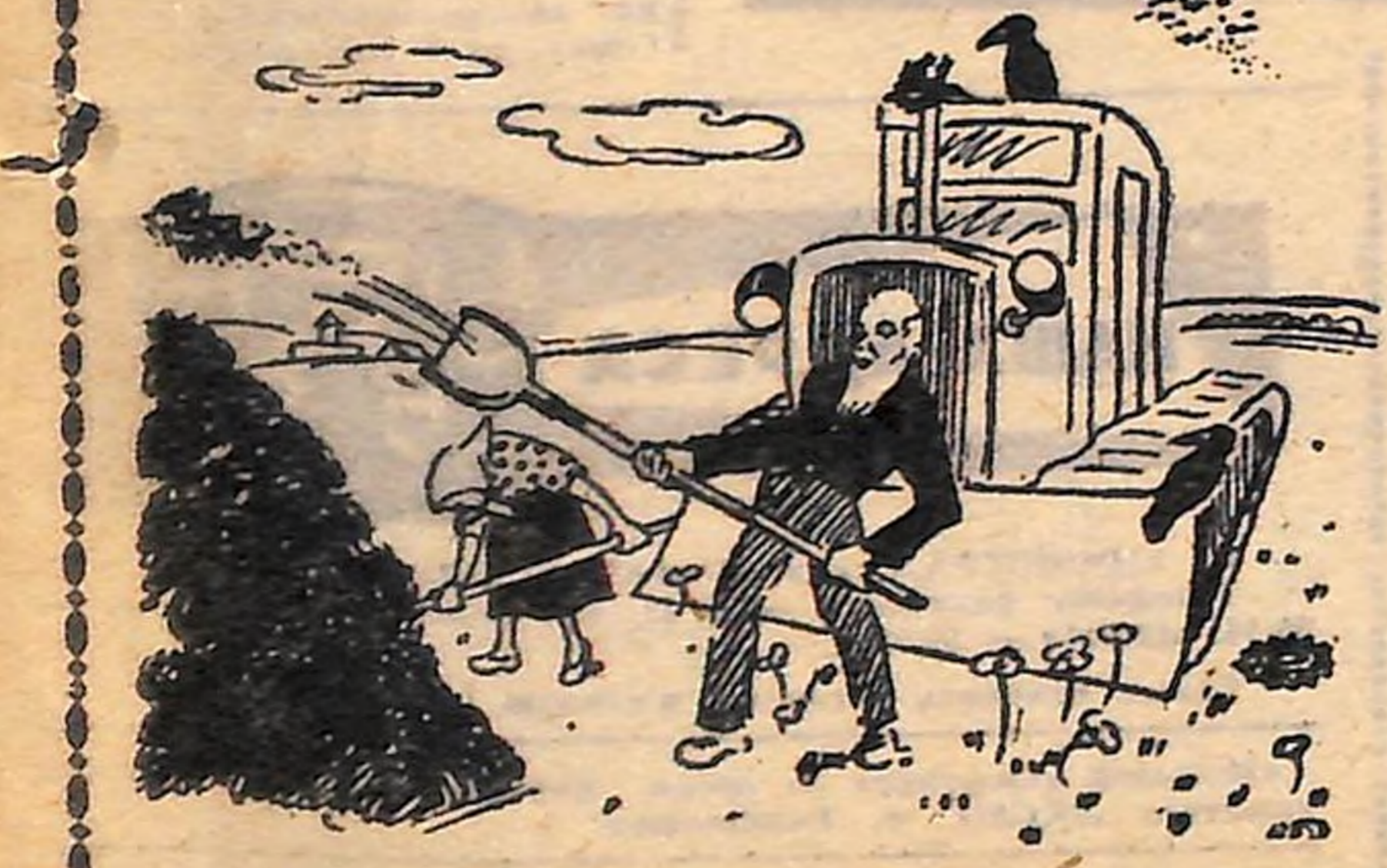
Любить молодь, коли в обідній час до неї приходять старші. Завжди тепло вони зустрічають парторга В. Ф. Степанцова. Йому є про що порозмовляти з молодими. А сьогодні Василь Федорович ще й квитки привіз на виставу Івановського театру. Але зразу ж виявляється, що квитків мало. Та довго сумувати молодь не вміє. Заплясують жвава розмова, виникає безліч цікавих питань. Гарячі в роботі і в суперечках.

А через три дні весь цей дружний молодий загін буде продовжувати боротьбу за достаток кормів вже в іншій бригаді.

Н. БЕРЕЗОВСЬКА.

Добровеличківський район.

В бригаді № 2 (бригадир І. Радєв) колгоспу «40-річчя Жовтня» Вільшанського району, не механізовано закривання силосних траншей. Тракторну лопату не відремонтували, і тепер колгоспникам доводиться виконувати цю важку роботу вручну. Таким методом одну траншею вкривають більше тижня. А їх в бригаді вже заповнено три. Таким чином, силос втрачає свої якості вже тепер.

ВСЯ НАДІЯ НА РУКИ... Мал. А. Михліка.

